

Med al mulig Anerkjendelse af den Sagkundskab, som ganske vist er tilstede hos flere Medlemmer af dette Thing ogsaa i dette specielle Forhold, maa man dog vistnok erkjende, at det i alt Fald vilde være ret passende ogsaa at give saadanne, andre Autoriteter som den af mig nævnte — om man kan kalde det Autoritet — Leilighed til at udtale sig om Sagen. — Forfaavidt den ærede Forslagsstiller omtalte det som et Slags Mislighed, der havde indsnæget sig, at Waterschouten havde oppebaaret 1½ β af hver Rigsdaler, uagtet det i Instruxen af 1752 er forefrevet, at det kun skal være 1 β , saa skal jeg tillade mig at henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at i Rundgjørelsen af 3die Marts 1849, der, saavidt jeg husker, udkom dengang, da Waterschoutsposten sidst blev besat, hedder det, at det af Waterschouten hidtil oppebaarne Gebyr af 1½ β af hver Daler ned sættes til 1 β af Daleren, saasnart som de paa Embedet hvilende Cautioner, der for Tiden andrage 800 Rb., synke ned til et Beløb af 200 Rb. Det har altsaa en fuldstændig Hjemmel, hvad Waterschouten saaledes har oppebaaret.

Udler: Jeg vil ogsaa tillade mig at forraade det ærede Thing Vedtagelsen af det Forslag, der foreligger under Nr. 20. Hovedgrundene imod dette Forslag ere blevne udviklede af det ærede Medlem, som nu satte sig, men jeg troer ogsaa, det er godt, at der imod dette Forslag kommer Noget frem fra de Mænd, der ere interesserede i Sagen. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Verg) gjorde gjældende i forrige Møde, at de forskjellige Mønstringsudgifter og Sportler for Bemandingslister ikke alene vilde komme til at paahvile Skibsrederne, men for en stor Deel maatte bæres af Skibsmandskabet, troer jeg, at man med langt mere Grund tør sige, at Udgifterne i Anledning af Mandstabets Forhøring vilde ganske sikkert komme til at blive baarne af Skibsrederne og Handelsstanden. Jeg tør maaskee tillade mig at gjøre nogle al-

mindelige Bemærkninger imod det ærede Medlems Forslag i denne Retning og imod hans Forslag i mange andre Retninger. Det er naturligvis ikke for at have en personlig Strid, men jeg troer, det er godt, at disse Spørgsmaal komme under en almindelig Belysning, fordi jeg troer, at det ærede Thing let kommer til at stemme for dem paa Grund af nogle Egenstaber hos det ærede Medlem. Det ærede Medlem veed, at jeg har stor Respect for ham, fordi han søger at sætte sig grundigt ind i mange Forhold og skaffer en Mængde Oplysninger tilstede, og det er en Fornøjelse at arbejde med ham, navnlig i Udvalg. Men det ærede Medlem har ofte den Bane, at naar der kommer Spørgsmaal frem, som han først har bragt for i Udvalg og der, trods alle de Data, han har anført, ikke har kunnet faae noget af Udvalgets Medlemmer til at gaae med sig, bringer han dog det samme Spørgsmaal frem her og udtaler sig med Bestemthed om det positive Factum, og veed, hvad de forskjellige Folk, der ere interesserede i dette Spørgsmaal, ville sige, veed, hvad Skibsførerne overalt i Landet, og maaskee ogsaa hvad Skibsførerne i Kjøbenhavn ville sige. Jeg havde for et Par Dage siden ønsket at have faaet Leilighed til at gjøre Afregning med det ærede Medlem i Anledning af hans Stilling i Sernbanesagen; derpaa skal jeg imidlertid ikke nu komme ind, da det ikke ligger for. Det ærede Medlem har en Bane i mange Spørgsmaal, hvor f. Ex. Medlemmerne paa den Side af Salen ere enige, at slaae dem sammen som „de Herrer“, og omtale „de Herrer“ paa en saadan Maade, som om de havde en speciel Interesse i Sagen. Det ærede Medlem har tilladt sig en Pitring, ikke mod Nogen i Thinget, men imod en udenforstaaende Institution, og denne Pitring finder jeg i høieste Grad upassende og uberettiget. Det ærede Medlem meente, at naar Skibsførerne bleve spurgt i en Sag, som angik dem i høi Grad, var det latterligt at vente, at de vilde udtale sig imod, hvad de vidste kunde komme en eller anden gammel Skipper tilgode.